

prima instanță: N. Arabadji

instanța de apel: M. Anton, A. Panov și T. Pelin

Î N C H E I E R E

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii: Oleg Sternioală și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nadejda Tanciuc și Alexandr Tanciuc,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nadejda Tanciuc și Alexandr Tanciuc împotriva lui Iurie Tanciuc și Allei Solomon (succesor în drepturi Alexandr Tanciuc), Oleg Cuhari (succesor în drepturi Dmitrii Stroiu), Anatolie Barbaroș, Constantin Pleș etc, persoana terță – Departamentul pentru protecția mamei și a copilului, intervenient accesoriu Maria Tanciuc, notarii Svetlana Criucova, Tamara Chigaian, cu privire la recunoașterea parțial nulă a certificatului de moștenitor, a înregistrărilor perfectate în Registrul bunurilor imobile, recunoașterea dreptului de proprietate și recunoașterea nulității contractelor, radierea vizelor de domiciliu din imobil și evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, prin care a fost admisă cererea de apel declarată de Nadejda Tanciuc, Alexandr Tanciuc și Maria Tanciuc, cu casarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 28 iunie 2013 și pronunțarea unei noi hotărâri,

c o n s t a t ă :

La 15 aprilie 2002, Nadejda Tanciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurie Tanciuc, Allei Solomon, Oleg Cuhari, Anatolie Barbaroș, Constantin Pleș, persoana terță – Departamentul pentru protecția mamei și a copilului, cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și recunoașterea nulității contractelor.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 25 decembrie 1987 a înregistrat căsătoria cu pîrîtul, Iurie Tanciuc.

A afirmat că a locuit împreună cu soțul pe adresa or. Chișinău, str. Grătiești nr. 34.

În urma căsătoriei lor s-au născut copiii: Alexandr Tanciuc și Maria Tanciuc.

Reieșind din certificatele de moștenitor legal eliberate la 03 martie 1989, Iurie Tanciu și sora acestuia – Alla Solomon, au devenit proprietari ai casei de locuit de pe str. Grățiești nr. 34, or. Chișinău, ce-a aparținut părinților celor din urmă.

A menționat, reclamanta, că începând cu anul 1989, împreună cu soțul a construit samavolnic pe teritoriul lotului părinților imobilul nr. 6 cu veranda aferentă, iar ulterior, aceste construcții au fost legalizate.

Consideră, Nadejda Tanciu, că drept urmare a celor menționate, urmează să fie recunoscută coproprietară a imobilului de pe str. Grățiești nr. 34, or. Chișinău.

La 05 decembrie 2001, fără a fi înștiințată, pârâții au vândut imobilul lui Oleg Cuhari.

A mai indicat, reclamanta, că la 18 ianuarie 2002, Oleg Cuhari, în baza contractului de arendă, a dat în chirie imobilul litigios lui Anatolie Barbaroș și Constantin Pleș.

Dat fiind faptul că a fost plecată peste hotare, începând cu vara anului 2001, reclamanta a afirmat că nu a cunoscut despre vânzarea imobilului în litigiu lui Oleg Cuhari, aflând despre aceasta abia la întoarcerea sa în țară – în luna decembrie a anului 2001.

Solicită, Nadejda Tanciu, recunoașterea sa în calitate de coproprietară în proporție de $\frac{1}{4}$ din imobilul de pe str. Grățiești nr. 34, or. Chișinău; recunoașterea nulă a contractului din 05 decembrie 2001 de vânzare-cumpărare a imobilului; recunoașterea nulă a contractului de arendă din 18 ianuarie 2002; încasarea din contul pîrîților în beneficiul său a cheltuielilor de judecată suportate.

La 28 martie 2003, apoi la 16 decembrie 2004 reclamanta a adresat cereri suplimentare și de concretizare a acțiunii prin care a solicitat recunoașterea nulității certificatului de moștenitor legal nr.1-381 din 03 martie 1989, a adeverinței de înregistrare a dreptului de proprietate nr.1-10, a contractului de vânzare-cumpărare din 05 decembrie 2001 și a contractului de arendă a imobilului din 18 ianuarie 2002, recunoașterea dreptului de coproprietate asupra $\frac{1}{4}$ din imobil, radierea vizelor de domiciliu a persoanelor ilegal înregistrate în bunul imobil litigios cu evacuarea acestora din imobil. Nadejda Tanciu a cerut să fie încasate toate cheltuielile de judecată suportate din contul lui Oleg Cuhari, Anatolie Barbaroș și lui Constantin Pleș. (f.d. 36-39, 45, Vol. I).

În motivarea cererilor, reclamanta, suplimentar la cele menționate în acțiunea inițială, a mai invocat că a efectuat lucrări de construcție în privința casei în care locuia socrul dînzei.

Drept urmare, s-a convenit ca reclamanta împreună cu soțul său, să obțină dreptul de proprietate asupra a $\frac{1}{2}$ din imobil.

A menționat, Nadejda Tanciu, că la eliberarea certificatelor de moștenitor în privința averii rămase, nu s-a ținut cont de cele specificate anterior.

De asemenea, reclamanta a mai indicat că la întoarcerea sa în țară, pe adresa unde se află înregistrat bunul imobil în litigiu, își aveau viza de domiciliu mai multe persoane necunoscute dînzei.

Consideră, Nadejda Tanciu, că, contractul de vânzare-cumpărare a imobilului din 05 decembrie 2001, contravine legislației în vigoare, este fictiv, a fost încheiat prin înșelăciune, fără intenția de a produce efecte juridice, fiind viciat

consimțământul în privința soțului său, Iurie Tanciuc.

Cumpărătorul, Oleg Cuhari, nu avea intenția de a achita plata pentru bunul transmis lui, iar încheierea contractului dat cu Iurie Tanciuc și Alla Solomon a fost determinată de comportamentul viclean și dolosiv al acestuia.

Pârâtul, Oleg Cuhari, a profitat de situația creată și concursul de împrejurări grele în care se aflau vânzătorii, Iurie Tanciuc și Alla Solomon, care la acel moment nu puteau să-și dea seama și să-și dirijeze acțiunile.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 10 noiembrie 2010, au fost înlocuite părțile în proces, pârâtul Oleg Cuhari cu succesorul lui în drepturi – Dmitrii Stroi, și pârâtul Iurie Tanciuc cu succesorul lui în drepturi – Alexandr Tanciuc (f.d.52, Vol.II).

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 04 iulie 2011 a fost înlocuită partea în proces, pârâta Alla Solomon cu succesorul în drepturi – Alexandr Tanciuc (f.d. 71, Vol. II).

De-a lungul examinării pricinii în instanța de judecată, au fost depuse mai multe cereri suplimentare și de concretizare a acțiunii: la 10 mai 2010 (f.d. 168, Vol. I), la 18 mai 2010 (f.d. 1-5, Vol. II), la 09 noiembrie 2012 (f.d. 14-18, Vol. III), la 19 noiembrie 2012 (f.d. 19-24, Vol. III).

Pe parcursul judecării litigiului dat, Alexandr Tanciuc și-a schimbat calitatea procesuală în coreclamant.

Astfel, în ultima cerere de concretizare a cerințelor din 19 noiembrie 2012, Nadejda Tanciuc și Alexandr Tanciuc au solicitat:

recunoașterea parțial nulă a certificatului de moștenitor legal nr.1-381 eliberat la 03 martie 1989 de biroul notarial, pe numele Allei Solomon și a lui Iurie Tanciuc;

recunoașterea parțial nulă a înregistrării perfectate în Registrul bunurilor imobile sub nr.7235 din 03 iulie 1989, a dreptului de proprietate asupra imobilului din str. Grățiești, 34, or. Chișinău pe numele Allei Solomon și a lui Iurie Tanciuc, date indicate în adeverința BIT nr.1-10, prin care s-a înregistrat nelegitim după ei a câte 1/2 cotă parte din bunul imobilul, cu anexa, veranda aferentă la casă, beciul gardul, poarta, precum și alte acareturi din ogradă;

recunoașterea parțial nulă a înregistrării perfectate în Registrul bunurilor imobile sub numărul cadastral nr. 010040519801 a dreptului de proprietate asupra bunului imobilul situat în str. Grățiești, 34, or. Chișinău pe numele Allei Solomon și a lui Iurie Tanciuc;

recunoașterea ca coproprietari pe Nadejda Tanciuc și pe Alexandr Tanciuc, drept succesor al Allei Solomon și Iurie Tanciuc, în privința imobilului din str. Grățiești 34. or. Chișinău și a bunurilor materiale de pe această adresă cu cota parte în mărime de 1/4 și 3/4, pe motiv că bunurile date aparțin ca proprietate în devălmășie, fiind construite, dobândite de reclamantă și soțul ei, pe banii numitei în timpul căsătoriei;

recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare a imobilului din str. Grățiești, 34, or. Chișinău semnat de Alla Solomon, Iurie Tanciuc și Oleg Cuhari la 05 decembrie 2001;

recunoașterea nulității contractului de arendă a imobilului situat pe str. Grătiești, 34, or. Chișinău, semnat la 18 ianuarie 2002 între pârâțul Oleg Cuhari și Anatol Barbaroș, Constantin Pleș;

recunoașterea drept ilegal a faptului obținerii vizei de domiciliu de către pârâți, dispunându-se retragerea vizei de domiciliu de pe adresa str. Grătiești, 34, mun. Chișinău, pentru pârâții: Oleg Cuhari, Anatolie Barbaroș, Igor Căpățină, Victor Martin, Ludmila Moșneaga, Vera Bota, Vasile Furtuna, Nadejda Erhan, Vera Fatu, Valeriu Poianschi, Natalia Butucel.

evacuarea pîrîților: Dmitrii Stroi, Anatolie Barbaroș, Igor Căpățină, Victor Martin, Ludmila Moșneaga, Vera Bota, Vasile Furtuna, Nadejda Erhan, Vera Fatu, Valeriu Poianschi, Natalia Butucel, Constantin Pleș din imobilul în litigiu, fără acordarea altui spațiu de locuit.

încasarea de la pârâți în folosul reclamantei a cheltuielilor suportate pentru judecarea pricinii în fond și asistența juridică acordată de avocat.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 28 iunie 2013, acțiunea depusă de Nadejda Tanciuc și Alexandr Tanciuc cu privire la recunoașterea parțial nulă a certificatului de moștenitor, a înregistrărilor perfectate în Registrul bunurilor imobile, recunoașterea dreptului de proprietate și recunoașterea nulității contractelor, radierea vizelor de domiciliu din imobil și evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ, a fost respinsă ca nefondată și depusă tardiv.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, a fost admisă cererea de apel declarată de Nadejda Tanciuc, Alexandr Tanciuc și Maria Tanciuc, cu casarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 28 iunie 2013 și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea reclamanților a fost respinsă ca nefondată în partea recunoașterii nulității contractelor și în partea radierii vizei de domiciliu cu evacuarea pîrîților din spațiul locativ. Restul cerințelor au fost respinse ca depuse tardiv.

La 22 iulie 2014 Nadejda Tanciuc și Alexandr Tanciuc au depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În conformitate cu art. 434 al.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 07 aprilie 2014, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 20 martie 2014 (f. d. 228, Vol. III).

Potrivit înscrisului anexat la dosar, rezultă că recurentul, Alexandr Tanciuc, a primit copia deciziei contestate la 22 mai 2014 (f.d. 229 verso, Vol. III).

Astfel, recursul declarat la 22 iulie 2014 se consideră depus în termen.

Recurenții, Nadejda Tanciuc și Alexandr Tanciuc, în motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la adoptarea deciziei contestate a încălcat normele de drept procedural și material, nu a constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă a pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 11 august 2014, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, nicio parte nu a depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Nadejda Tanciuc și Alexandr Tanciuc, în cererea de recurs nu au invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul

declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Nadejda Tanciuc și Alexandr Tanciuc, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Nadejda Tanciuc și Alexandr Tanciuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru